

det er Hævdelsen af Afstemningens fulde Frihed. Det er vist, at Valgbestyrelsens Optræden paa mange Steder i Landet udøver en meget betydeligt Indvirkning, paa Valgenes Udfald; det er vist, at den utvetydige Maade, hvorpaa de give deres Stemning for Candidaterne tilkjende, ofte har den Indflydelse paa Vælgerne, at de med en vis Sky afholde sig fra at afgive deres Stemme paa en Maade, som de vide vilde blive meget ugunstigt optaget, eller at de under alle Omstændigheder meget nødtigt gaae til Afstemning, og de Tryk, der paa denne Maade kunne udøves paa Valgene fra Valgbestyrelsens Side, ere ofte meget større, end man i Almindelighed antager. Jeg troer derfor, at hvis Afstemningens fulde Frihed skal hævedes, maa man fastholde, at der fra Valgbestyrelsens Side vises den meest uparliske Optræden, saaledes at slet ingen Stemning for nogen af Candidaterne gives tilkjende, og at man, hvor der handles mod dette, for Fremtidens og for den frie Afstemnings Skyld med Bestemthed maa revse dette ved at cassere et saadant Valg. Naar man spørger, hvilke Præcedens'er der foreligge fra Fortiden, maa jeg sige, at dette er mig af langt mindre Betydning; thi hvis det har vist sig, at den tidligere Lethed, hvormed man har været flige Ulovligheder, har havt til Følge, at de ere komne til at udøve større og større Indflydelse, er der saameget større Opfordring til ved denne Leilighed ikke at give et saadant Præcedens for Fremtiden, at man i alle lignende Tilfælde kan sige: Vi havde i Valget for 1869 et Præcedens for, at man ikke af flige Grunde skal cassere et Valg. Jeg stemmer altsaa imod dette Valg for der ved bestemt at udtale, at alt Tryk, der fra Valgbestyrelsens Side udøves paa Afstemningen, er tilstrækkelig til at forhindre et Valgs Godkjendelse.

C. B. Nimestad: Hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Derksom de, der mene som jeg, havde sagt: Der er rigtignok skeet en Lovovertrædelse, men lad det gaae, saa havde Modstanderne været berettigede til at tale saa-

ledes, som de nu tale, men det har ingenlunde været Tilfældet. Vi sige: Lad Lovens hele Straf indtræde; lad den ramme dem, som have forseet sig, men vi gjøre blot gjældende, at man ikke har Ret til at paastaae, at Valgets Forkastelse skal være en Følge af Lovens Overtrædelse. Det, der skal bevises, er, at Valgets Forkastelse skal være en Følge af Lovens Overtrædelse. Man maa ikke tillægge os, at vi have talt, som om der ikke skal være ifjendes Straf paa Grund af Overtrædelsen; det har jeg indrømmet lige fra Begyndelsen af. Hvad angaaer den Hovedvægt, den ærede Rigsdagsmand har lagt paa, at den her omhandlede Lovbestemmelse er ny, og at det i det Hele i 1867 havde været den lovgivende Magt magtpaaliggende at faae den ind i Loven, maa jeg komme tilbage til, hvad der skeet ved mit Valg i Lyngby, og den Beslutning, som det høie Thing i saa Henseende tog igaar, thi disse 2 Tilfælde ere aldeles parallelle. Den Bestemmelse, der blev brudt i Lyngby, er nemlig ligesaa ny som den, der blev brudt i Kjøbenhavns 6te Valgfreds; thi der staaer i Valgloven af 12te Juli 1867 § 35, at for alle Candidater og een af hver Candidats Stillere een Gang have havt Leilighed til at udtale sig, maa ingen Forespørgsel stilles til nogen af Candidaterne, men derimod staaer der i Valgloven af 16de Juni 1849 § 29 ikke et eneste Ord desangaaende. Det kan altsaa slet ikke nytte at ville gjøre gjældende, at det er en ny Bestemmelse, som er overtraadt i Kjøbenhavns 6te Valgfreds; thi den Bestemmelse, der er overtraadt i Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds, er ligesaa ny, og det har været Thinget ligesaa magtpaaliggende at faae den indført, som den anden. Da det nu er givet, at det høie Thing igaar har godkjendt det Valg, hvorved der er skeet Overtrædelse af en Lovbestemmelse, der er ligesaa ny som den her omhandlede, troer jeg, denne Grund maa falde aldeles bort. — Hvad angaaer Valget

Rettelser.